گزارش

گزارشی از مراسم بزرگداشت شهیدان آوینی و صیادشیرازی

طالب‌زاده: امروز به یک هنرمند حزب‌اللهی مثل آوینی نیاز داریم

مراسم بزرگداشت شهیدان مرتضی آوینی و علی صیادشیرازی ۲۱ فروردین ماه بر سر مزار این شهیدان در قطعه ۲۹ گلزار شهدای تهران با حضور نادر طالب‌زاده، سرداران سپاه، فرماندهان جنگ و استقبال باشکوه مردم شهیدپرور تهران برگزار شد. نادر طالب‌زاده در این مراسم گفت: مرتضی آوینی فردی متصل به زمان، مجاهد و مبارز بود که حکمت و عرفان را در خود جاری و برای هر روز حرف جدیدی داشت؛ من بیشتر پس از ایام جنگ به او نزدیک شدم و این رابطه نزدیک به وقتی برمی‌گردد که مرتضی در حوزه هنری بود و دو مجموعه تلویزیونی ساخت که یکی از آنها علائم فروپاشی ایالات متحده با عنوان «ساعت ۲۵ » و دیگری «خنجر و شقایق» نام داشت که درباره جنگ جاری زمان در بوسنی و هرزگوین ساخته شده بود که نتیجه پخش این دو مجموعه تحول عظیمی را در رسانه رقم زد. به گزارش تسنیم، وی ادامه داد: آوینی با کسی تعارف نداشت و بی‌پرده حرفش را می‌زد. کلامش در هرکسی نفوذ داشت و به نوعی بود که انگار برای همین روزها گفته شده و کلامش هنوز حضور دارد. پخش مجموعه خنجر و شقایق در صدا و سیما با نقص روبه‌رو شد. صدا و سیما در دوره‌ای هرجایی را که صدای آوینی بود حذف کرد و این کار منجر به یک جنجال رسانه‌ای شد که بین روزنامه کیهان و صدا و سیما اتفاق افتاد و ریاست صدا و سیما تغییر کرد که شاید ظاهر عوض شود اما باطن همان چیزی که هست باقی می‌ماند و در وضعیت رسانه فعلی کسی آنطور که باید عرصه را نقد نمی‌کند. طالب‌زاده در ادامه سخنانش افزود: آوینی یک نقاد جدی بود. درباره همه مسائل به طور واقعی نقد می‌کرد، مثلا درباره کارگردان‌ها کاری نداشت ببیند کدام فرد سیمرغ گرفته، حرفش را می‌زد. خودش هم جزو بچه‌های جهاد و تلویزیون بود. مستندهای او تحلیل و تبیین حقیقت انقلاب اسلامی بود. هیچ قلمی نتوانسته به زیبایی او این مورد را ترسیم کند و حتما هم با صدای جذاب خودش باید خوانده می‌شد. وی با بیان اینکه مرتضی در عین مجاهدت، یک هنرمند کامل، یک معمار و یک فیلسوف غرب‌شناس بود که ورشکستگی غربی را خوب می‌فهمید، افزود: قدر انقلاب را تا آخر دانست. او حتی قبل از انقلاب هم سلوک داشت. وقتی با انقلاب و امام خمینی مواجه شد به بیداری ناگهانی حزب‌الله در ایران و جهان دست یافت و با تمام وجود با حنجره، قلم و فکرش آن را فریاد کرد. طالب‌زاده با تأکید بر اینکه آوینی مستندساز نبود، خودش را مستندساز کرد، توضیح داد: ساخت مستندهای مرتضی، مهندسی صدا و سیما نبود او خودش به صورت خودجوش با وجود آنکه رشته‌اش هم به این کار بی‌ربط بود از دوستانش کمک گرفت تا اصول اولیه را یاد بگیرد و عرصه را آغاز کند. صدای بانفوذ، حزن‌انگیز و منحصر به فرد او نیز این مستندات را بسیار تأثیرگذار کرد. مستنداتش را بدون تیتراژ آماده می‌کرد. یک بار داشتم تیتراژ را می‌ساختم، گفت تیتراژ نگذار و برای من بسیار جالب بود که این آوینی با تمام وجودش می‌گوید. وی ادامه داد: چیزی که از ما سلب شد و از آن غافل ماندیم، ضبط یک مصاحبه با خود او بود. انگار خود خدا به ما مجوز ثبت نداده بود حتی تلویزیون هم با او یک مصاحبه نداشت و صدا و سیمای آن زمان وظایفش را آنطور که باید انجام نمی‌داد. با وجود ارزنده بودن اقدامات آوینی و ویژگی‌های باارزش، سراغ او نرفته بود تا به مردم معرفی‌اش کند. طالب‌زاده با بیان اینکه الان جای کسی مثل آوینی خالی است، گفت: الان به هنرمندی مثل مرتضی که بتواند مستقیم وارد عرصه شود و از پس مقابله برآید نیاز داریم، به یک حزب‌اللهی پهلوان که طرف مقابل در برابرش کم بیاورد. ای‌کاش یکی از مصاحبه‌های امروز ما در آن زمان با او انجام می‌شد و هنوز هم ناراحتم که چرا باید به خاطر بخل و حسادت برخی یک انسان بزرگ ناشناس و معرفی نشده بماند. جای مرتضی همیشه خالی خواهد بود. او چراغی در عالم هنر و حکمت بود. وی با اشاره به اینکه آوینی پهلوانی در انقلاب اسلامی در عرصه هنر بود، افزود: روح بزرگ او الان هم جاری است. غرب ۳۵ سال بی‌دلیل و بی‌منطق ما را به عنوان موجودی شرور معرفی کرد و تحریم اقتصادی الان آخرین تیر آنها به سوی ماست. از الان به بعد باید مهاجم باشیم. این روال باید معکوس شود. دو سال آخر جنگ آمریکا مستقیم وارد جنگ شد و طبق مقاله وزارت خارجه آمریکا حمله بزرگ شیمیایی صدام در آخر جنگ با کمک مستقیم ایالات متحده بود که سرهنگ فانکوآنا به آن اعتراف کرد.

خبر

نمایش مستندهای روایت فتح در فرهنگسراهای تهران

مؤسسه روایت فتح در نظر دارد به مناسبت بیست و یکمین سالگرد شهادت سیدمرتضی آوینی در فرهنگسراهای ملل، رسانه و خاوران، فیلم‌های مستند شهید آوینی را در معرض نمایش عموم مردم بگذارد. به گزارش فارس، این فرهنگسراها از روز ۲۳ فروردین به مدت یک هفته به پخش مستندهای روایت فتح که توسط شهید مرتضی آوینی ساخته شده‌اند، می‌پردازند. فرهنگسرای رسانه و خاوران از تاریخ یاد شده همه روزهای هفته از ساعت ۱۵ الی ۱۸ و فرهنگسرای ملل شنبه و یکشنبه در همین ساعت به پخش این مستندها اقدام خواهند کرد.

از متن تا حاشیه فیلم جنجالی دارن آرنوفسکی

بادبان کشتی فیلم «نوح» از جنس کفر؟!

میترا رضاییان: آرنوفسکی، کارگردان و نویسنده آثاری چون «مرثیه‌ای برای یک رویا»، «کشتی‌گیر» و «قوی سیاه» سرانجام فیلم نوح را ساخت و اکران کرد.

در این فیلم راسل کرو نقش نوح را ایفا می‌کند و صدالبته گویا هم در فیلم پیامبر است اما پیک و پیامبر کفر. به غیر راسل کرو، در نوح دارن آرنوفسکی، آنتونی هاپکینز هم نقش‌آفرینی می‌کند. هاپکینز در نقش متوسیلا، پدربزرگ حضرت نوح هنرنمایی می‌کند؛ شخصیتی تاریخی که با ۹۶۹ سال سن، به عنوان پیرترین فرد در کتاب انجیل لقب گرفته است. همچنین جنیفر کانلی در نقش همسر نوح و ری وینستون در نقش توبلان یکی از دشمنان نوح و داگلاس بوث و لوگان لیرمان در نقش شِم و هام پسران نوح و اِما واتسون نیز در نقش بهترین دوست شِم با نام لا حضور یافته‌اند. خب، در نظر اول بین بازیگران فیلم مشکل خاصی دیده نمی‌شود. در همه جای دنیا، پول، هنرپیشه را متقاعد می‌کند به جای بررسی انصاف و استناد تاریخی فیلمنامه، به پول فکر کند و تجربه‌ای جدید در بازیگری. پس مشکل ما بین بازیگرانی نیست که چه‌بسا با توجیه اینکه من کار حرفه‌ای انجام می‌دهم و منبع پولساخت فیلم مشکل من نیست به راحتی در برابر دوربین فیلمی الحادی قرار گرفته‌اند و باز هم قرار خواهند گرفت.

بین عوامل فیلم، چهار تهیه‌کننده دیده می‌شوند: اسکات فرانکلین(Scott Franklin)، خود جناب آرنوفسکی، ماری پرنت؛ کسی که از او با عنوان پرزیدنت تولیدات یونیورسال استودیو نام برده می‌شود و قطعا طرفداران گودزیلا و باب اسفنجی از تهیه‌کنندگی دو فیلم کاملا سرگرم‌کننده او در سال آتی میلادی کیفور خواهند شد و دیگری، کسی نیست جز خود همان آقای جاسوس تسلیحات اتمی که با افتخار اعتراف کرده بود که از سال ۱۹۸۰ که پا در حیطه مقدس سینما گذاشته، در مواقع فراغت(!) مشغول تجهیز رآکتورهای اتمی اورشلیم بوده است! آقای آرنون میلچان که در گفتار پیشین درباره تهیه‌کنندگی او در ساخت فیلم «دوازده سال بردگی» استیو مک‌کوئین مطالبی در شماره ۱۲۷۳ «وطن امروز» به تاریخ ۱۹ اسفند سال ۹۲ منتشر شد. صد البته ماموریت اتمی فرهنگمدارانه میلچان با ساخت فیلم‌های زیبا و هدفمند کارنامه‌اش، کمتر از ماموریت تسلیحاتی و جاسوسی نیست.

آرنوفسکی در فیلم نوح که داستانی کهن و متواتر بین مذاهب آسمانی است، اتفاقا می‌خواهد حرفی جدید و نو، توأم با شرک بزند. در واقع کارگردانان در سال‌های اخیر گویا رسالتی نامکتوب دارند که قداست‌زدایی کنند (خوش‌بینانه‌ترین ترکیب واژگانی که می‌توان برای این رسالت مغرضانه نوشت) و گویا در این مسیر با هم کورس گذاشته‌اند. اگرچه پرهیز از خرافات و خرافه‌پرستی، یکی از تعهدات وجدانی ذهن روشنگر هنرمند است، آن هم در مقام هنرمندی بین‌المللی ولی خوره «برداشت آزاد» همچون موریانه بر مجریان اسطوره‌های ملل و مذاهب افتاده و نگاه تحقیرآمیز به روایات اصلی مورد تایید همه مذاهب آسمانی، جدای قضیه مبارزه با خرافه‌پرستی است.

بیایید دارن آرنوفسکی را از لابه‌لای سخنانش بشناسیم و کمتر درباره فیلم اظهارنظر شخصی داشته باشیم. او در مصاحبه با ایندیپندنت گفته است: «من فکر می‌کنم نوح اولین ابرقهرمان است ...خب، بذارید ببینم... ابرقهرمان دوم؛ آدم و حوا اولین هستند. این یک فیلم ابرقهرمانانه نیست، هیچ قدرت فوق‌العاده‌ای وجود ندارد اما قدری شبیه است.» و در مصاحبه با تلگراف، با همان لحن طنزآمیز شیطنت‌بار خود که در همه کارگردانان مسری شده است، به منتقدان و مردم مذهبی، چنین پاسخ داده است: «من به این افراد علاقه‌مند نیستم. البته من قصد ندارم برای خودم دشمن بتراشم. کمااینکه با قوی سیاه و کشتی‌گیر چنین اتفاقی افتاد ولی من حتی نمی‌دانم چگونه با کسی که معتقد است خداوند جهان را در شش روز آفریده، صحبت کنم.»این جمله یعنی زیر سوال بردن کلیات ادیان ابراهیمی.

آرنوفسکی پیش‌تر در سال ۲۰۰۸ گفته بود: من تصور نمی‌کنم داستان این فیلم چندان مذهبی باشد. فکر می‌کنم زمان خوبی را برای ساخت این فیلم انتخاب کردیم. موضوع این فیلم برای من آن هم در دورانی که جهان در آستانه یک آخرالزمان محیط زیستی است یک سوژه عالی به شمار می‌آید. نوح شخصیت بسیار جالبی دارد و اولین فعال محیط‌زیست جهان است. به نظر می‌رسد آرنوفسکی که صراحتاً به غیرمذهبی بودن ژانر فیلم خود اشاره کرده است قصد آن را داشته باشد که در فیلم «روزهای نوح» یا «کشتی نوح» از عمده حقایق و اصلیات داستان زندگی حضرت نوح چشم بپوشد و به جزئیات و فرعیات زندگی این پیامبر اولوالعزم بپردازد. از معرفی نوح به عنوان صاحب اولین مزرعه انگور تاریخ بشریت و شراب خوردن و مست کردن او چنین به نظر می‌رسد که ایده آرنوفسکی و سایر همتایان هالیوودی او برای اشتیاق ناگهانی در جهت تولید نسخه سینمایی داستان‌های مقدس و مذهبی هدفی جز کمک به ارتقای معنویت و ارزش‌های انسانی باشد.

ریدلی اسکات به دنبال اصل و ریشه بخشیدن به ریشه‌های قومی و نژادی خود و پرورش یهودستایی است و اسپیلبرگ نیز در فقدان باور و اعتقاد و ایمان قلبی به دین و مذهب درست پای خود را در جایی گذاشته است که انتظار می‌رفت هر کسی جز او در این وادی قدم بگذارد و سرانجام آرنوفسکی که با زبان خودش از غیرمذهبی بودن فیلمی سخن گفته که دین و مذهب و خداپرستی تم اصلی داستان اورجینال آن را در کتب مقدس تشکیل می‌دهد؛ از این رو نیت این ۳ کارگردان و کمپانی‌های حامی آنها برای تبدیل داستان‌های کتب مقدس به فیلم، کاملا مشخص است. ما کشتی‌گیر هتاک آرنوفسکی و ماجرای «آیت‌الله» و پرچم ایران را در فیلم «کشتی‌گیر» او دیدیم- در حالی که مشکلات مابین دولت‌ها، انصافا ربطی به پرچم که نماد ملت‌هاست ندارد- حال باید نظاره‌گر کشتی آرنوفسکی باشیم که رو به کدام قبله دارد؟ آیا به دیوار ندبه می‌خورد یا در ساحل کفر پهلو می‌گیرد؟

اگرچه آرنوفسکی طی بیانیه‌ای از کمپانی‌هایی چون «پارامونت» و «ریجنسی» برای پشتیبانی ساخت این فیلم و دمیدن روحی تازه بر حماسه کتاب انجیل تشکر و قدردانی کرده اما باز هم یک جای کار می‌لنگد، بعید به نظر می‌رسد آرنوفسکی به داستان انجیل و حفظ اصلیات و جزئیات آن وفادار باشد، او تعهدی به انجیل ندارد و به نوح به عنوان اولین فعال محیط زیست بشر می‌نگرد! (مصاحبه با تلگراف).

نما

واتیکان‌واتیکان

واتیکان سرانجام از طریق روزنامه‌اش نسبت به فیلم «نوح» واکنش نشان داد و آن را فیلمی فرصت‌سوزانه خواند که منطبق بر روایت کتاب مقدس از حضرت نوح(ع) نیست. به گزارش مهر به نقل از امپایر، در حالی که راسل کرو که در فیلم «نوح» در نقش حضرت نوح(ع) ایفای نقش کرده در دو ماه اخیر تلاش بسیاری کرد توجه پاپ را به این فیلم جلب کند و هر بار جوابی دریافت نکرد، اکنون روزنامه واتیکان موضع‌گیری واتیکان در برابر این فیلم را عیان کرده است. کرو به عنوان نماینده این فیلم که ساخته دارن آرنوفسکی است از اسفند تلاش کرد تایید پاپ برای این فیلم را بگیرد و در توئیتر و دیگر شبکه‌های اجتماعی از پاپ خواست به تماشای این فیلم بنشیند و سرانجام با چند تن از اعضای سازنده فیلم در محل بازدید عمومی پاپ در میدان سن پیتر و در میان ۴۰ هزار نفر حضور یافت، اما نتوانست از وی کلامی مبنی بر تایید این فیلم بگیرد. در حالی که گروه سازنده فیلم سعی داشتند با خبرهای مبهم دیدار با پاپ را به معنی تایید فیلم تلقی کنند اما سخنگوی واتیکان این دیدار را بی‌برنامه‌ریزی قبلی خوانده و اعلام کرده بود این دیدار کوتاه غیررسمی به معنای تایید این فیلم توسط پاپ و واتیکان نیست. اما اکنون روزنامه اونیر واتیکان در مقاله‌ای که پنجشنبه ۲۱ فروردین منتشر کرده این فیلم را یک فرصت ازدست‌رفته و نوح بدون خدا نامیده است. به این ترتیب در اولین موضع‌گیری رسمی واتیکان نه تنها تایید موردنظر سازندگان فیلم کسب نشد بلکه این فیلم، فیلمی خوانده شد که بیشتر تداعی کننده حال و هوای عصر مدرن است و از امکان روایت حکایت کتاب مقدس استفاده نکرده است. میمو مائولو منتقد روزنامه اونیر، فیلم آرنوفسکی را فیلمی مبهم نامیده که چیزی بین «گلادیاتور» فیلمی که کرو برای آن برنده اسکار شد و مجموعه فیلم‌های «هری‌پاتر» و «ارباب حلقه‌ها» است. این فیلم به دلیل عدم انطباق با داستان کتاب مقدس در آمریکا نیز با انتقاد گروه‌های مذهبی روبه‌رو شده و در خاورمیانه نیز به دلیل نمایش تصویر یک پیامبر تحریم شده است. با این حال روزنامه واتیکان با وجود انتقاد از «نوح» خواستار تحریم این فیلم که از پنجشنبه در ایتالیا اکران شده، نشده است.این فیلم از دو هفته پیش در آمریکا اکران خود را شروع کرد و موفق شد در ۳ روز نخست اکرانش بیش از ۴۴ میلیون دلار فروش کند. پیش از آن این فیلم در آمریکای لاتین راهی پرده‌های سینماها شده بود.نمایش این فیلم در بسیاری از کشورهای مسلمان از جمله مالزی و اندونزی ممنوع شده است.

حاتمی‌کیا در برنامه «راز»:

اگر به هشدار رهبری در زمینه فرهنگ توجه نشود، بازهم فریاد می‌کشم

ابراهیم حاتمی‌کیا در برنامه تلویزیونی «راز» که از شبکه چهار سیما پخش شد، درباره ساخت فیلم «چ» گفت: ساخت فیلم را همیشه مثل سبدی که در رودخانه نیل می‌اندازیم تصور می‌کنم، یعنی ساخت فیلم باید انجام شود ولی باید برای استقبال از آن توسط مخاطبان به خدا توکل کرد. به گزارش تسنیم، کارگردان کشورمان با بیان اینکه ساخت فیلم «چ» یک ریسک بود، تصریح کرد: تا به حال چنین تجربه‌ای نداشتم و از جنگ با افرادی که شناخت‌هایی متفاوت از چمران داشتند، می‌ترسیدم چرا که باید به آنها حرف مستقل خودم را می‌گفتم و قطعا این موضوع مسائل مختلفی را می‌طلبد.

■ متأسفم که وضعیت فرهنگ به جایی رسید که خود رهبری به میدان آمدند

کارگردان کشورمان ادامه داد: متاسفم از اینکه وضعیت فرهنگی به جایی برسد که رهبری خودشان مستقیما به این مساله اشاره کردند و امیدوارم مسؤولان تنها با یک ابلاغیه و بیانیه، موضوع فرهنگ و دغدغه‌های رهبری را تمام نکنند. حاتمی‌کیا با بیان اینکه انتظار دارم مسؤولان بعد از دید و بازدیدهای نوروزی درباره نکات مورد توجه رهبری در حوزه فرهنگ تشکیل جلسه دهند، تصریح کرد: مساله من سینما نیست، بلکه من قبل از اینکه فردی سینمایی باشم، خود را مدافع چنین جریان‌ها و مسائلی می‌دانم؛ از این رو باید این مسائل گفته شود.

وی با بیان اینکه متاسفانه چمران و مسائل از این دست، دغدغه افراد نیست، افزود: آنها طوری درباره چمران صحبت می‌کنند که گویی در حال صحبت از مساله‌ای در کوبا هستند، در حالی که ما از کشورمان صحبت می‌کنیم، کشوری که تصورمان این بود به محض باز شدن درهای مذاکره به سرعت مشکلات حل می‌شود ولی می‌بینیم اینگونه نیست. ملت و جامعه آرمانی، دشمنان زیادی دارد و دشمنان انبوه ما نشان‌دهنده بزرگی ما است، از این رو نشان دادن چنین مسائلی در سینما جلوه دارد. کارگردان «چ» با بیان اینکه اگر الان شهید چمران زنده بود، نمی‌دانستم در کدام جایگاه قرار داشت، تصریح کرد: با این حال قطعا وی درباره مسائل امروز کشور تحلیلی داشت و به نظرم سینماگر هم باید از مسائل روز تحلیلی داشته باشد و با توجه به آنها کاری کند. حاتمی‌کیا با اشاره به هیاهوی جشنواره فیلم فجر گفت: از افتادن در آن وضع متنفر بودم ولی وظیفه خود می‌دانستم مسائلی را مطرح کنم. من گاهی اوقات جیغ می‌زنم و هیاهو به پا می‌کنم که این جیغ نشان‌دهنده مشکلاتی است. متاسفانه وقتی حرف می‌زنم عده‌ای می‌گویند حاتمی‌کیا که خوب خورده و برده است ولی اینگونه نیست و باید مسائل را مطرح کنیم. وی با بیان اینکه باید افرادی باشند که از جشنواره فیلم فجر صحبت و انتقاد کنند، تصریح کرد: این جشنواره مانند سینمای جنگ است و باید برای این نوع از سینما هم این اتفاق رخ دهد چرا که وظیفه سینمای جنگ، ساخت فیلم‌های این حوزه است. این کارگردان با اشاره به «آژانس شیشه‌ای» گفت: این یک فیلم اجتماعی است ولی به مساله جنگ هم می‌پردازد. به عقیده من سینمایی که بیشتر به مردم نزدیک باشد، سینمای موفق‌تری خواهد بود، متاسفانه روی این مسائل کار نشده و امیدوارم بعد از صحبت‌های رهبری درباره فرهنگ شاهد اتفاقات و تحلیل‌های جدیدی در این حوزه باشیم. حاتمی‌کیا با بیان اینکه انتظار دارم افراد ناله‌هایم را تحلیل کنند، اظهار داشت: متاسفانه به جای تحلیل، افرادی می‌گویند حاتمی‌کیا هرطور که دلش می‌خواهد فیلم می‌سازد و هر مقدار هم پول می‌خواهد در اختیارش است.

■ اگر به هشدار رهبری درباره فرهنگ توجه نشود، من باز هم جیغ می‌کشم

وی با بیان اینکه متاسفانه همیشه مسؤولان فرهنگی عقب‌تر از ما بوده‌اند، ادامه داد: سینماگران همیشه با دغدغه فیلم ساخته‌اند و نگرانی‌شان هم تایید اثرشان بوده، چرا که گاهی فیلم‌هایی ساخته شده که مورد قبول واقع نشده است. مسؤولان جدید فرهنگی عنوان کرده‌اند می‌خواهند حرف‌های نگفته در سینما گفته شود که امیدوارم این اتفاق بیفتد چرا که اگر به هشداری که رهبری در خصوص فرهنگ داده‌اند، توجه نشود، من باز هم جیغ خواهم کشید. حاتمی‌کیا گفت: بخشی از هیاهوهای برپا شده مربوط به مسائل سینمایی و شهرت و... است و نگرانی اصلی‌ام این است که مسؤولان فرهنگی هم گول این مسائل را بخورند، به طور مثال وقتی قطاری در هندوستان از ریل خارج می‌شود عده‌ای دنبال مشکل می‌گردند و عده‌ای هم مرتاضی را می‌بینند که باعث این اتفاق شده؛ سینمای ما هم همین طور است. حاتمی‌کیا در بخش دیگری از صحبت‌هایش با بیان اینکه وقتی وارد سینمای دفاع مقدس نمی‌شویم و آن را تحلیل نمی‌کنیم، باید بگوییم که سینمای جشنواره‌ای زنده باد، افزود: چرا که این سینما با کمترین هزینه فیلم می‌سازد و حتی سازندگانش می‌توانند با تور به کشورهای دیگر هم سفر کنند؛ در حالی که ما با این کار سینما را ویران کرده‌ایم. چه تعداد از بزرگان سینمای جشنواره‌ای عاقبت به خیر شده‌اند؟ بسیاری از آنها نه در کشورهای دیگر جایی برای ماندن دارند و نه دیگر توانایی ساخت فیلم را در کشور دارند.

■ جای ژنرال آوینی در فرهنگ و سینمای امروز خالی است

وی با بیان اینکه جریان نقد در کشور جریان ترجمه‌ای است، اظهار داشت: الگو را از کشورهای غربی گرفته‌ایم و با این الگو فیلم‌های ایرانی را تحلیل می‌کنیم، در حالی که مردم اینگونه به سینما نگاه نمی‌کنند. حاتمی‌کیا گفت: فیلمی به اسم چ را ساختم و قطعا هیاهوهایی هم برپا شده است، در حال حاضر جای شهید آوینی را برای ارائه یک تحلیل درست از ناله‌هایم خالی می‌بینم؛ زمانی که وی زنده بود حتی درباره مسائل زندگی‌ام هم با وی صحبت می‌کردم ولی الان چنین کسی را در اطرافم ندارم. وی با بیان اینکه در حال حاضر نیز افرادی هستند که قلم در دستشان است، گفت: با این حال کسی مثل شهید آوینی که قلمی قدرتمند داشته باشد، وجود ندارد که در توفان‌های شدید فعلی ساحل را به ما نشان دهد. البته زمان شهادتش این خلأ را احساس نکردم ولی امروز حس می‌کنم. این کارگردان با بیان اینکه وقتی شهید آوینی زنده بود، در بسیاری از محافل حرف درباره وی بود، اظهار داشت: شهید آوینی همیشه جلوتر از بقیه می‌ایستاد و همین مساله باعث ایجاد مخالفت با وی شده بود. هنوز برخی مقالات و مطالب شهید آوینی برایمان تازه است و به عقیده من، وی منشوری بود که انوار زیادی را در همه زمینه‌ها از خود ساطع می‌کرد که متاسفانه بخشی از آنها را نادیده گرفته‌ایم. حاتمی‌کیا گفت: شهید آوینی از مادرش اینگونه زاده نشد، بلکه مسیرها و فراز و فرودها و گناه‌هایی را پشت سر گذاشته و وی از جنس حضرت آدم است و حتی هبوطش هم مقدس بود و ما باید این مسائل را مطرح کنیم. در واقع متاسفانه فرهنگ رسمی به شهید آوینی قبل از انقلاب نمی‌پردازد و همین مساله باعث می‌شود که افراد احساس کنند آوینی از اول اینگونه بوده و نتوانند از وی الگو بگیرند.

وی افزود: گاهی انتقاداتی هم به نگاه انتخابگرانه شهید آوینی شده بود و به همین دلیل عده‌ای با وی مخالفت می‌کردند؛ به عبارت دیگر شهید آوینی می‌خواست قالب فرهنگی را بشکند و همین مساله باعث مخالفت‌های دیگران با وی شده بود. این هنرمند با بیان اینکه شهید آوینی از نشان دادن چهره‌اش در تلویزیون و... اکراه داشت، اظهار کرد: اعتقاد دارم مسیر فیلمسازی شهید آوینی هم دستخوش تغییراتی بود، به عبارت دیگر وی در یک دوره‌ای با سینمای داستانی مخالف و معتقد بود سینمای داستانی چون نسبتی با تخیل دارد و تخیل هم با وهم و فردیت انسان و نفس در ارتباط است، برای مخاطب گمراهی می‌آورد و عنوان می‌کرد این مسائل در سینمای مستند به حداقل می‌رسد، البته شهید آوینی بعد از تمام شدن جنگ به دلایلی به سمت سینمای داستانی سوق پیدا کرد.

تازه‌ها

گزارشی از فروش فیلم‌ها

«معراجی‌ها» رونق سینماهای شهرستان‌ها

اکران نوروزی بهترین فرصت برای سینماها است زیرا رونق را به سینماها بازمی‌گرداند، امسال نیز با اکران زودهنگام فیلم‌ها و آغاز نمایش فیلم «معراجی‌ها» در اسفندماه، رونقی به گیشه که متاسفانه بی‌رمق بود بخشیده شد. بسیاری از سینماهای شهرستان‌ها که به دلیل مشکلات مالی و بی‌رقبتی مخاطب نسبت به سینما تعطیل شده بودند با نمایش فیلم «معراجی‌ها» فعالیت خود را از سر گرفتند. «معراجی‌ها» در تهران و شهرستان‌ها با اقبال مواجه شد و هم‌اینک با احتساب روزهای آخر هفته (پنجشنبه و جمعه) به فروش ۴ میلیارد و ۳۵۰ تومان رسیده است. فیلم هم‌اینک ۸۰ سالن سینما در اختیار دارد و فروش شهرستان آن به مراتب بیشتر از تهران است. این فیلم در تهران به فروش یک‌میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان رسیده است و بیش از ۲ میلیارد و ۶۵۰ میلیون تومان در شهرستان‌ها فروش داشته است. امیر قطبی، مدیر فروش فیلمیران در گفت‌وگو با خبرنگار «وطن امروز» درباره فروش فیلم‌ها پس از پایان تعطیلات گفت: همه ساله افت فروش در روزهایی که تعطیلات به پایان می‌رسد، در گیشه سینماها وجود داشته اما یک هفته بعد از تعطیلات به روزهای عادی می‌رسیم، در هفته جاری گیشه سینماها به حالت عادی خود بازمی‌گردد. وی درباره فروش فیلم سینمایی «چ» گفت: در هفته‌های گذشته به رشد ۳۵ درصد گیشه فیلم سینمایی «چ» رسیدیم و تاکنون فروش فیلم به یک‌میلیارد و ۲۲۰ میلیون تومان دست یافته است. همچنین حبیب اسماعیلی، مدیر دفتر پخش «فیلمسازان مولود» درباره آخرین آمار فروش «طبقه حساس» به کارگردانی کمال تبریزی به ایسنا گفت: این فیلم تا ۲۱ فروردین‌ماه، در تهران حدود ۲ میلیارد تومان و در شهرستان‌ها حدود یک‌میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان فروش داشته و در مجموع به فروش ۳ میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان رسیده است. فیلم سینمایی «خط ویژه» نیز با اقبال مخاطب مواجه شده، این فیلم که تعداد سینمای کمتری نسبت به دیگر فیلم‌ها دارد توانسته مورد توجه قرار گیرد و تاکنون بیش از ۷۰۰ میلیون تومان در تهران فروش داشته است.

■■■

قزوه: انتقادها از هنر انقلابی باید حمایتی باشد

علیرضا قزوه، شاعر انقلابی که در کاروان زائران صلح سوریه حاضر شده با تاکید بر اینکه انتخاب یک روز به نام هنر انقلاب بسیار ارزشمند است، گفت: ما لفظ هنر در کنار انقلاب را چندان جدی نگرفته‌ایم و شاید فکر کرده‌ایم که می‌توان از بحث انقلاب در عرصه هنر گذشت در صورتی که همین انقلاب بود که به هنر ما رشد داد و نگاه‌های ما را متفاوت کرد و از برکت آن است که ما امروز در جایگاه خوبی قرار داریم و در هر هفت هنر به نقطه اوج رسیده‌ایم. وی ادامه داد: اگر وضعیت امروز خود در هر هفت هنر را نسبت به گذشته مثلا پنجاه یا صد سال پیش بررسی کنیم، می‌بینیم که هم‌اکنون در نقطه بسیار بالاتری ایستاده‌ایم، حرف‌های تازه‌ای زده‌ایم و آدم‌های تازه‌ای به عرصه آمده‌اند. با شهادت هنرمندان ما پیوندهایی هم‌تراز با انقلاب، احادیث و فضاهای معنوی در عرصه هنر شکل گرفت و به جرات می‌توان گفت این فضاهای معنوی مخصوص این روزگار ماست. در قدیم شاید به طور جداگانه یک شاعر یا هنرمند حرکت مهمی در حوزه کاری خود انجام می‌داد اما هم‌اکنون و بعد از انقلاب به شکل منسجمی و در هر هفت رشته کسانی را داریم که حوزه‌های کاری و حرفه‌ای خود را توسعه می‌دهند و البته نگاهشان با گذشته متفاوت است و این نگاه متفاوت متناسب با فضای بعد از انقلاب شکل گرفته است. این شاعر پیشکسوت حوزه شعر و ادبیات انقلاب درباره ثمره هنر انقلاب و خروجی این فعالیت‌ها بیان کرد: ما در حوزه هنر انقلاب اسلامی درختی ۳۵ ساله داریم که قبلا نبوده است. حال باید این درخت را بیشتر آبیاری کرد، نباید زیر این درخت آتش روشن کنیم بلکه باید نگاه انتقادی ما همراه با دید حمایتی باشد زیرا این درخت به هرحال رشد می‌کند و ثمر می‌دهد. فضای این درخت با گذشته متفاوت است و ما هم‌اکنون سبک دیگری را تجربه می‌کنیم؛ سبکی با نام هنر انقلاب، ادبیات و شعر انقلاب. ما در همه عرصه‌ها در حال رسیدن به سبک‌های جدید و تجربه سبک‌های متفاوتی هستیم. ایجاد سبک بسیار دشوار و زمانبر است و ما در حال رسیدن به آن هستیم. قزوه در پایان با اشاره به دوره درخشان هنر و ادبیات بعد از انقلاب گفت: اینکه یک روز را به هنر انقلاب اختصاص دهیم اهمیت بسیاری داشت که انتخاب روز شهادت آوینی برای روز هنر انقلاب اسلامی انتخاب درستی بود. چه کسی بهتر از شهید آوینی که به تمام هفت هنر اشراف داشت، قلم خوبی داشت و از صدای خوب و از هنرهای دیگر هم بهره‌مند بود. خودش عکاسی و فیلمبرداری می‌کرد، حکیم بود. در هر عرصه هنری که نگاه کنید شهید آوینی مسلط بوده است. امیدوارم این برنامه‌ها در سال آینده در حوزه هنری با دقت بهتری دنبال شود.